

Tijdens de maaltijd staat Jezus op,
legt zijn bovenkleed af,
doet een linnen doek om,
knielt
en wast de voeten van zijn leerlingen.

Gênant...
zo gênant dat Petrus weigert.
En dat kunnen we ons misschien wel goed voorstellen:
de gêne
als Jezus slaafs over de grond kruipt
en ons de voeten wast,
voeten bevuild door het aardse slijk,
met littekens
omdat we ons zo vaak gestoten hebben aan dezelfde steen;
voeten misschien die anderen bewust of onbewust
onder de voet gelopen hebben,
geschopt, vertrapt.
De lange tenen
Hij reinigt ze.....

Zijn handen verzorgen de vermoeide voeten,
De wonden die we opgelopen hebben.
We voelen aan de lijve dat dit Jezus ten voeten uit is
Hij die er niet van gediend is
om gediend te worden
maar gekomen is om te dienen.

“Wees de minste” gooit Hij ons voor de voeten.
Wees dienstbaar aan elkaar
want daarmee ben je dienstbaar aan God.
Was elkaar de voeten in plaats van de oren.

Maar Hij gaat nog een stap verder
Hij neemt het brood , breekt het,
en maakt zo zichzelf tot een gebroken mens
die lijdt aan een gebroken wereld
waarin Gods liefde zo vaak gekruisigd wordt.

In die wereld wordt vanavond ,
op talloze plaatsen,

opnieuw het brood gebroken,
als teken van Christus Die zichzelf liet breken
in de hoop en het geloof
dat voor eens en altijd
gebroken zal worden met het kwaad.

Maar...

hoe vaak nog zal Christus zichzelf moeten laten breken
voordat de wereld echt breekt met het kwaad?
Hoe vaak nog moet deze gebroken mens
zijn lijdensweg gaan
voordat Hij echt gevolgd wordt?
Hoe vaak nog moet het brood gebroken worden
voordat Hij echt gedeeld wordt?

Vanavond breken wij het brood
een teken waarin we mogen ervaren
dat God breekt met het kwaad
Maar in dit teken worden ook WIJ opgeroepen
Christus te volgen, te delen in liefde
en dienstbaar te zijn aan elkaar.